

Seymour Hersh - Léto jestřábů

- CZ24 News | 20. srpna 2023

USA: Kdykoliv se objeví někde v tištěné formě nějaký svatý z mého informačního orloje a zjistím to, okamžitě u mne naskočí klasický Pavlovův reflex. Nikoliv, že vlk začne slintat, nýbrž prostě najede ke klávesnici a začne do ní bušit, aby ho co nejdřív dostal na Kosu.

Včera mne náhoda přivedla na stránku blogu Seymoura Hershe a jeho úplně nejnovějšího uvažování o světové politice a té americké zejména. Vše v originálním balení pod názvem

SUMMER OF THE HAWKS

podle překladáče

Léto jestřábů

Zbožné přání je mezi Bidenovým týmem pro zahraniční politiku stále pravidlem, protože masakr na Ukrajině pokračuje.

Už jsou to týdny, co jsme nahlédli do dobrodružství zahraničního politického seskupení Bidenovy administrativy v čele s Tonym Blinkenem, Jakem Sullivanem a Victorií Nulandovou. Jak strávila trojice válečných jestřábů léto?

Sullivan, poradce pro národní bezpečnost, nedávno přivedl americkou delegaci na druhý mezinárodní mírový summit počátkem tohoto měsíce v Jeddahu v Saúdské Arábii. Summit vedl korunní princ Mohammed bin Salman, známý jako MBS, který v červnu oznámil spojení svého státem podporovaného golfového turné a PGA. O čtyři roky dříve byla MBS obviněna z objednávky vraždy a rozřezání novináře Džamála Chášukdžího na saúdskoarabském konzulátu v Istanbulu za domnělou neloajlnost vůči státu.

Jakkoli to zní nepravděpodobně, takový mírový summit se konal a mezi jeho hvězdy patřili MBS, Sullivan a ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj. Chyběl zástupce Ruska, které na summit nebylo pozváno. Zahrnovala jen hrstku hlav států z méně než padesáti zemí, které vyslaly delegáty. Konference trvala dva dny a přilákala něco, co by se dalo popsat jen jako malá mezinárodní pozornost.

Agentura Reuters uvedla, že Zelenského cílem bylo získat mezinárodní podporu pro „principy“, které bude považovat za základ pro urovnání války, včetně „stažení všech ruských jednotek a návratu celého ukrajinského území“. Formální odpověď Ruska na neudálost nepřišla od prezidenta Vladimira Putina, ale od náměstka ministra zahraničních věcí Sergeje Rjabkova. Summit nazval „odrazem pokusu Západu pokračovat v marném úsilí odsouzeném k zániku“ mobilizovat globální Jih za Zelenským.

Indie i Čína vyslaly na zasedání delegace, které možná přitáhla Saúdská Arábie pro její obrovské zásoby ropy. Jeden indický akademický pozorovatel odmítl událost jako dosažení o něco více než „dobré reklamy pro svolávací moc MBS v rámci globálního Jihu; umístění království ve stejném; a možná užší, napomáhání americkému úsilí o dosažení konsenzu tím, že zajistí, aby se Čína zúčastnila setkání s . . . Jakem Sullivanem ve stejné místnosti.“

Mezitím, daleko na bojišti na Ukrajině, Rusko pokračovalo v maření Zelenského probíhající protiofenzívy. Zeptal jsem se úředníka americké zpravodajské služby, proč to byl Sullivan, kdo vzešel z okruhu zahraniční politiky Bidenovy administrativy, aby předsedal bezvýznamné konferenci v Saúdské Arábii.

„Jedda byla Sullivanovo dítě,“ řekl úředník. „Plánoval to jako Bidenův ekvivalent Versailles [prezidenta Woodrowa] Wilsona. Velká aliance svobodného světa se setkala na oslavě vítězství po ponižující porážce nenáviděného nepřítele, aby určila podobu národů pro příští generaci. Sláva a sláva. Povýšení a znovuzvolení. Klenotem v koruně mělo být Zelenského dosažení Putinovy bezpodmínečné kapitulace po bleskové jarní ofenzivě. Plánovali dokonce norimberský typ soudu u světového soudu s Jakem jako naším zástupcem. Ještě jeden kurva, ale kdo to počítá? Dostavilo se čtyřicet národů, všechny kromě šesti hledaly po vypnutí Oděsy jídlo zdarma“ – odkaz na Putinovo omezení ukrajinských dodávek pšenice v reakci na Zelenského obnovené útoky na most spojující Krym s ruskou pevninou.

Dost o Sullivanovi. Vraťme se nyní k Victorii Nulandové, architektce svržení proruské vlády na Ukrajině v roce 2014, jednoho z amerických kroků, které nás dovedly tam, kde jsme, ačkoli to byl Putin, kdo inicioval strašlivou současnou válku. Ultrajestřábí Nulandová byla povýšena počátkem letošního léta Bidenem, přes ostré námitky mnoha na ministerstvu zahraničí, na úřadujícího náměstka ministra zahraničí. Formálně nebyla poslankyní navržena z obavy, že by její nominace svedla v Senátu pekelný boj.

Byla to Nulandová, která byla minulý týden vyslána, aby zjistila, co by se dalo zachránit poté, co převrat vedl ke svržení prozápadní vlády v Nigeru, jedné ze skupiny bývalých francouzských kolonií v západní Africe, které zůstaly ve sféře francouzského vlivu. Prezidenta Mohameda Bazouma, který byl demokraticky zvolen, svrhla z úřadu junta vedená šéfem jeho prezidentské gardy, generálem Abdourahmanem Tchianim. Generál pozastavil platnost ústavy a uvěznil potenciální politické oponenty. Do jeho kabinetu bylo jmenováno pět dalších vojenských důstojníků. To vše vyvolalo obrovskou podporu veřejnosti v ulicích v Niamey, hlavním městě Nigeru – dostatečnou podporu, která odrazovala západní intervenci.

V západním tisku se objevily chmurné zprávy, které zpočátku pohlížely na pozdvižení z hlediska východu a západu: někteří příznivci převratu nesli ruské vlajky, když pochodovali v ulicích. The New York Times považoval převrat za ránu hlavnímu spojenci USA v regionu, nigerijskému prezidentovi Bola Ahmedovi Tinubuovi, který ovládá obrovské zásoby ropy a plynu. Tinubu pohrozil nové vládě v Nigeru vojenskou akcí, pokud nevrátí moc Bazoumu. Stanovil termín, který uplynul bez jakéhokoli vnějšího zásahu. Revoluci v Nigeru nepovažovali lidé žijící v regionu na východ-západ, ale jako dlouho potřebné odmítnutí dlouhodobé francouzské ekonomické a politické kontroly. Je to scénář, který se může znovu a znovu opakovat ve všech sahelských zemích v subsaharské Africe ovládaných Francouzi.

Zbytek článku, který Kosa získala díky AŠ:

Existují však některé faktory, které pro novou vládu Nigeru nevěstí nic dobrého. Požehnáním nebo možná prokletím pro zemi je, že má významnou část zbývajících světových přírodních ložisek uranu. Jak se klima otepluje, návrat k jaderné energii se zdá být nevyhnutelný, což samozřejmě ovlivňuje cenu uranu v útrokách Nigeru. Surová uranová ruda, která byla oddělena, filtrována a zpracována, je po celém světě známá jako „žlutý koláč“.

“Korupce, o které se v Nigeru tak často mluví, není o drobných úplatcích od vládních úředníků, ale

o celé struktuře, která se vyvinula během francouzské koloniální nadvlády a která neumožňuje Nigeru nastolit suverenitu nad svými přírodními zdroji a nad jejich vlastními zdroji. “ píše se ve zprávě a nedávné analýze zveřejněné baltimorskou sítí *Real News Network*. Tři ze čtyř notebooků ve Francii jsou poháněny elektřinou na jaderný pohon, z nichž většina pochází z uranových dolů v Nigeru, které fakticky ovládá bývalý koloniální pán.

Niger také hostí tři americké základny dronů, které se zaměřují na islámské radikály v celém regionu. Kromě toho existují neregistrované základny speciálních jednotek, jejichž vojáci dostávají při riskantních bojových misích dvojnásobný plat. Podle jednoho amerického úředníka „1500 amerických vojáků nyní v Nigeru je přesně stejný počet jako v Jižním Vietnamu, když John F. Kennedy nastoupil do úřadu v roce 1961.“

A co je nejdůležitější, a západní novináři si toho v posledních týdnech málo všimli, Niger je přímo na cestě výstavby nového transsaharského plynovodu, který má přivést nigerijský plyn do západní Evropy. Význam tohoto plynovodu pro evropskou ekonomiku vzrostl v září loňského roku v důsledku zničení plynovodu Nord Stream v Baltském moři.

A tady přichází Victoria Nulandová, která, jak se zdá, si vytáhla „krátkou slámku“ při výběru uchazečů o cestu do Nigeru v Bidenově administrativě. Byla vyslána vyjednávat s novým režimem a zprostředkovat schůzku se svrženým prezidentem Bazumem, jehož život je stále v neustálém ohrožení ze strany vládnoucí junty. Podle New York Times jednání, která označila za „mimořádně upřímná a občas docela obtížná“, ničeho nedosáhla. Představitel tajných služeb se k problému vyjádřil pro *The Times* a vyjádřil své myšlenky v americkém vojenském žargonu: „Victoria šla zachránit vlastníky uranu v Nigeru před ruskými barbary a jako pozdrav jí byl ukázán prostředníček.“

V posledních týdnech byl ministr zahraničí Tony Blinken tišší a diskrétnější než Sullivan a Nulandová. Kde byl? Tuto otázku jsem položil úředníkovi, od kterého jsem se dozvěděl, že Blinken si „uvědomil, že Spojené státy“ – v podobě amerického spojence Ukrajiny – „nevyhrají ve vojenském konfliktu“ proti Rusku. „Prostřednictvím agentury [CIA] dostával zprávu, že ukrajinská ofenzíva selže. Zelenskij zahájil tuto show s protiofenzívou a někteří v americké administrativě jeho lžím uvěřili.“

„Blinken chtěl zprostředkovat mírovou dohodu mezi Ruskem a Ukrajinou, stejně jako to udělal Kissinger v Paříži, aby ukončil vietnamskou válku.“ Místo toho se podle úředníka „všechno ukázalo jako velké selhání; Blinken chtěl příliš moc. Ale nechce, aby se mu všichni posmívali jako dvornímu šaškovi.“

Bylo to v tomto okamžiku pochybností, podle úředníka, že Bill Burns, ředitel CIA, „učinil svůj pohyb směrem na palubu potápějící se lodi.“ To odkazuje na Burnsův projev letos v létě na výroční konferenci v Ditchley nedaleko Londýna. Zdá se, že ředitel CIA odložil své dřívější pochybnosti o expanzi NATO na východ a opakovaně vyjádřil svou podporu Bidenově agendě.

„Burns není bez sebevědomí a ambicí,“ řekl zpravodajský úředník, zvláště když Blinken, zuřivý „válečný jestřáb“, náhle začal pochybovat. Burns sloužil v předchozí administrativě jako státní podtajemník a pozice šéfa CIA byla stěží spravedlivou odměnou.

Burns nenahradí rozčarovaného Blinkena, ale dostane jen symbolické povýšení – jmenování do Bidenova kabinetu. Schůze kabinetu se konají maximálně jednou za měsíc a jak ukazuje C-SPAN, obvykle se řídí pevným scénářem a začínají přečtením připraveného textu prezidentem.

Tony Blinken, který se teprve před několika měsíci veřejně zavázal, že na Ukrajině nenastane

okamžité příměří, je stále ve funkci, a bude-li požádán, pravděpodobně popře nespokojenost se Zelenským nebo krvežíznivou a neúspěšnou vojenskou politikou vlády na Ukrajině

Takže zbožné přání v rámci vojenské koncepce Bílého domu při komunikaci s americkým lidem bude pokračovat dále. Ale konec se blíží, i když soudy, které Biden sděluje veřejnosti, jsou převzaty z komiksů.

Článek je tedy díky AŠ celý.

Takže co že jsme se dočetli Ohledně Ukrajiny, jakkoliv ta část Hershova článku o Nigeru je neméně fascinující? Například tohle:

Ústřední zpravodajská služba (CIA) varovala amerického ministra zahraničí Anthonyho Blinkena před potenciálním selháním protiofenzívy ukrajinských ozbrojených sil!

„Ukrajinská ofenzíva nebude fungovat,“ komentoval možný výsledek protiútoky její analytik.

Podle Hershe šlo o show ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského , které někteří členové americké administrativy věřili.

Novinář poznamenal, že Blinken chtěl „vyzkoušet plášť“ Henryho Kissingera, který se v roce 1973 dohodl na Pařížské mírové dohodě, která znamenala konec vietnamské války. Ministr zahraničí Spojených států snil o tom, že udělá něco podobného na Ukrajině, dodal Hersh.

*Den předtím americký novinář z CNN – Nick Walsh **řekl**, že armáda Ozbrojených sil Ukrajiny by si s velkým množstvím ruských sil neporadila ani díky vybavení dodané Západem.*

Jenže moje babička říkávala – člověk může, jak známo, jen to, co zmůže.

To by si měl ovšem uvědomit jak Blinken, tak jeho šéf Biden. Zejména, když mu to sděluje jeho vlastní tajná služba s názvem CIA.

Ale je zřejmé, že už i jestřábi typu Blinken začínají cosi chápat....Otázkou je, jestli málo nebo dost.

Na snímku Poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan a Státní sekretář (ministr zahraničních věcí) Antony Blinken v Oválné Pracovně Bílého Domu 22.čerevence 2023

AUTOR: Seymour Hersh

Překlad: Kosa zostra a AŠ

[ZDROJ](#)